

»Dimmalætting« sigur ósatt í málinum um Rituvíkingar og prestajørðina á Nesi.

Í eini skinnhalgari grein sigur »Dimmalætting« sinum lesarum, at tað als ikki er Kristjan Djurhuus ella annar sambandsmaður, men javnaðarmaðurin Hans Dalsgaard og Hans Jacob Jacobsen, búnaðarráðgevari, sum hava latið Jens Kristian Olsen og Toftamenn fáa Náðisgarðin.

Men vit eru førir fyri at lýsa sannleikan, ið er, at á búnaðarráðsfundi tann 4. december 1945, har ið Kr. Djurhuus presideraði sum formaður, samtykkir búnaðarráðið, at Jens Kristian Olsen skal fáa festið av Náðisgarðinum. Og í skrivi av 7. í sama mánaða verður hetta gjørt honum kunnugt, men at festibraevið ikki kann verða skrivað, fyrr enn galdandi leigusáttmálar um Náðisgarðin vóru útgangnir.

Tað er so statt, hvørki Hans Dalsgaard ella Hans Jacob Jacobsen ella nakar av hansara medstarvarum í ráðnum, sum hava avgjört spurningin, men varð hann avgjördur, tá ið Kristjan Djurhuus, lögmaður, sat sum formaður búnaðarráðsins.

Hans Jacob Jacobsen hevur einans haft tað at gera í málinum, sum búnaðarráðið hevur álagt honum. Tað skriftliga, sum liggur í málinum, visir hetta til fullnar.

Og hvussu kann Hans Dalsgaard hava ábyrgd fyri samtyktir, sum búnaðarráðið hevur avgjört í 1945, tá ið hann ikki var limur av ráðnum fyrrenn 1948.

Tá ið gripið verður til lygnina, »Dimmalætting«, tá er illa statt.

Hövdarhagi í Skopun og Náðisgarðurin, ið liggur við Rituvík, eru siðustillaðir.

Men meðan Skopunarbygð

fekk Hövdarhaga, ællar Jens Kristian Olsen við hjálp av sinum parlamentum at kápra sær Náðisgarðin.

Hetta er sannleikin, ið Rituvíkingar eiga at vita. Og vit ivast ikki í, at meinigi maðurin á Toftum dugur at fata, at tað er rættvisari, at ein hagi, ið liggur við Rituvík, av tí almenna heldur verður latin til Rituvíkarbygð enn til ein ella tveir einstakar menn, sjávt um teir bøgva á Toftum.

Fiskimenn

»Föroyatið.« og fiskimenn

»Föroyatiðindi« sigur frá, at tað er komið út í orð at Danbjörg er í ferð við at framseta uppskot á tingi um at fiskimenn skulu fáa avrokning fyri tann fisk, sum friðarlaga svimur yviri yviri við Grönland.

Hetta er ællað sum skemt og vit skulu eisini taka tað soleiðis.

Fiskimenn eru ikki so kravmiklir at teir krevja avrokning, áðrenn fiskurin er deyður, men enn er tað soleiðis her á landi, at flest öll sum gera eitt arbeið fáa sína lön í toluliga hampuligari tíð annahvørt tað er fóst lön ella tímanslön; men fiskimenn noyðast at stæða í langar tíðir, og teir hava verið tolnir at biða ja enntá hava teir stæðað so leingi, at teirra sjóþantirættur er burturfallin.

Eg vil tessvegna í hesum sambandi minna okkara fiskimenn á, at teir ikki megu biða ovleingi við at stevna eftir peningi, tí ársqumul krøv hava ongan sjóþantirætt.

Fiskimenn minnst til hetta.

J. H. Danbjörg.

Djórapinsla

hesin meirikostnaður lættliga afturvunnin av tí meiriúrtøkuni ið altíð vil verða úrslitið av tí betri viðferðini.

Landsins löggávvald, teir, ið eiga seyðin, og annars allir teir ið á ein ella annan hátt hava seyðin um hendur, eiga av álvara at fara undir tær mongu ábøturnar, ið eru neyðugar fyri at koma burtur frá allari djórapinslu, og allari tí ringu viðferð ið nú er ein verunleiki.

Tað mikla gagn, ið er í seyðinum, loyvur okkum ikki at misbrúka henda aðaltáttin í okkara samfelagshúshaldi.

Nú vit skriva 1951 er eisini tíð til at fara undir tær uppgávurnar, ið her liggja óloystar, okkara samfelag til stóra niðurløgu.

FISKURIN ER STADDUR Í VANDA

Í gomlum døgum...

Tann var tíð, at föroyskur saltfiskur veruliga var heimsins besti, og marknaðarlondini keyptu hann fram um annan fisk.

Nú er verri vordíð

Men umskift er í holuni. Kepararnir, ið áður heldur tóku okkara fisk, hava nú aðra áskoðan, tí ferð aftan á ferð hava teir fingið vána sendingar.

Hvør hevur ábyrgdina?

Í hesum föri ber ikki til at vísa á einstakan mann stovn ella stætt, sum sekur er. Við fáum undan-tökum eru vit allir um tað.

Vit kunna bæta um støðuna

Tí hava fiskivinnufelögin í Föroyum — tey mega, tá saman um kemur, standa við endan — sett sær fyrri einari lýsingarøð at taka fram teir mest umráðandi spurningarnar.

Fyrst verða tiknir fram teir spurningar, ið nema við reidara, skipara og veiðifólkið, seinni teir ið viðkoma hagreidingini í landi.

Verið við at bæta um góðskuna av salt- og klippfiski okkara.

FISKIVINNUFELÖGIN

»Smiril«

hevur ketilreinsan frá 22. febr. til 27. febr. 1951.

»Ternan«

siglir í hesum døgum soleiðis:

Fríggjadag 23.-2. kl. 8: Havn—Koltur—Miðvág—Vestmanna—Havn.

Leygardag 24.-2. kl. 8: Havn—Sandvík—Hvalba—Tvöroyri—Vág.

Mánadag 26.-2. kl. 7: Vág—Tvöroyri—Hvalba—Havn.

Siðani eftir ferðætlan.

Eingin sigling verður til Klakksvíkar leygardagin 24.-2.

VINKONAN VITJAR

DREKKA, BREYÐ, KEKS og FRUKTA MARMULATA FÁAST HJÁ KEYPMANNI TYGARA

VINNULÍVSGRUNNUR FØROYA BANKA

Úr grunninum verður veittur studningur

o. u. kr. 20.000.00

Oyðubløð til umsóknar fáast hjá p. f. Föroya banka, Tórs-havn, ella Suðuroyar deild bankans í Trongisvági. Umsóknir verða at senda áðrenn 1. april 1951.

Samsvarandi viðtökunum verður studningur givin til feløg ella einstaklingar, ið ætla at royna nýggjar vinnulívmøguleikar, serstakliga í fiskivinnuni, so sum royndir við nýggjum veiðiháttum ella framvegan av nýggjum marknaði. Somuleiðis til hjálp til læru, bókliga ella praktiska, fyri dugnaligar fiskimenn ella keypmenn. Stuðul til keyp ella umvøling av fòrum, motorum ella fiskiamboðum verður ikki veittur.

NEVNDIN